

Arrest

nr. 304 073 van 28 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN HOUWE
Borsbeeksebrug 28/3
2600 ANTWERPEN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN HOUWE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 01/02/2024
Overdracht CGVS: 14/02/2024

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd via videoconferentie gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 28 februari 2024 van 9.10 uur tot 10.40 uur, in aanwezigheid van een tolk die het Punjabi en Urdu machtig is. Uw advocaat, Meester Shehata was hierbij aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, een soenniet te zijn en afkomstig te zijn uit Sambrial, Sialkot, in de provincie Punjab (Pakistan). U zou daar ook altijd blijven wonen al verbleef u vaak op verschillende plekken aangezien u niet altijd onderdak had. U was in Pakistan verwikkeld in een grondconflict met uw oom en het zou meermaals tot strubbelingen komen tussen beide families. Uw broer zou bij één van de aanvallen om het leven worden gebracht en ook u werd fysiek belaagd. Bovendien had u sinds kort een relatie met de dochter van diezelfde oom en zo'n drie maanden voor uw vertrek kwam hij dit te weten. U zou andermaal worden aangevallen en besloot de stad te ontvluchten. U verliet Pakistan uiteindelijk op 25 december 2023 en reisde een maand lang in een vrachtwagen richting België. U zou op 27 januari 2024 in België zijn aangekomen en werd op 31 januari 2024 gecontroleerd door de Belgische autoriteiten toen u aan het wandelen was op de autosnelweg richting Luik. Daar werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond en werd u naar het gesloten centrum te Merksplas overgebracht, van waar uw repatriëring richting Pakistan zou worden voorzien. Op 1 februari 2024 diende u echter een eerste verzoek om internationale bescherming in. U verwees daarbij naar bovenstaande problemen. Daarnaast zou u sinds lang lid zijn geweest van de Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI) en werd u ook hierom in Pakistan met de dood bedreigd en zelfs aangevallen. U vreesde dan ook bij terugkeer naar Pakistan ook hiervoor te worden geviséerd.

U legde geen stukken neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiäre beschermingsstatus kan worden toegekend.

Vooreerst legde u geen enkel begin van bewijs neer ter staving van uw identiteit, relaas en reisweg. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 7 februari 2024, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in de dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit, relaas en reisweg zo goed mogelijk te staven. Ter staving van uw identiteit legde u echter geen enkel stuk neer en gevraagd naar uw paspoort en identiteitskaart verklaarde u bijzonder stereotiep dat uw stukken respectievelijk verloren zijn gegaan en gestolen werden. U heeft het verlies van uw stukken echter nooit aangegeven bij eender welke autoriteiten, waardoor dit in wezen niets meer is dan een blote bewering die u niet hard kunt maken. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u uw paspoort liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten, daar de inhoud mogelijks niet zou stroken met uw verklaringen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 28 februari 2024, p. 3-4).

Bovendien ondermijnt het ontbreken van geldige, originele identiteitsdocumenten reeds een eerste maal uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen zich geeft op wie u bent en waar u vandaan komt. Gevraagd naar overige stukken ter staving van uw verzoek, bleek u echter geen enkel stuk te kunnen neerleggen. U meende dan wel een video-opname en/of foto's te kunnen bekomen, maar het CGVS heeft tot op heden niets mogen ontvangen. Vreemd genoeg liet u tijdens het gehoor uitschijnen eigenlijk geen enkele moeite te hebben gedaan om dergelijke stukken reeds te bekomen. De verschoning die u hiervoor aanhaalt dat u met uw Belgische simkaart niemand in Pakistan zou kunnen bereiken, raakt kant noch wal en overtuigt aldus niet.

Dat u er daarenboven aan zou toevoegen dat men u nooit heeft gewezen op het belang van dergelijke documenten en u hier niet van op de hoogte was is bijzonder ongeloofwaardig. U werd meermaals gewezen op het belang van documenten, het zij bij uw arrestatie door de politie, het zij in uw gesprekken met de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien werd u bijgestaan door een advocaat die u ongetwijfeld heeft gewezen op het belang ervan (CGVS, p. 3, 7). Dat u hebt nagelaten zelfs de moeite te nemen om documenten voor te leggen, is tekenend voor uw gebrek aan medewerking. Van iemand die de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept kan nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat hij op zijn minst ernstige pogingen onderneemt om zijn verzoek om internationale bescherming terdege te staven. De desinteresse die u hebt tentoongespreid ondermijnt uw geloofwaardigheid dan ook enkel verder.

Vervolgens kon u evenmin overtuigen wat betreft uw reisweg. Daargelaten u geen enkel stuk neerlegde ter staving van uw reisweg (supra), bleken ook uw verklaringen bijzonder vaag. Zo meende u met de vrachtwagen richting België te zijn gereisd, doch gevraagd langs welke landen dit dan wel zou zijn geweest, moest u het antwoord schuldig blijven. U zou “ongeveer een maand” in een vrachtwagen hebben gezeten en u dan gevraagd om uw verblijf te beschrijven antwoordde u als volgt: “Dat was een gesloten vrachtwagen”. U beschreef de buitenzijde als “een soort witte canvas”, maar wat op de vrachtwagen stond vermeld wist u niet. Gevraagd om meer informatie voegde u er weinig nietszeggend aan toe “in die auto waren verschillende dingen, en tussen die spullen zat ik zelf”, hetgeen eigenlijk niet ernstig is. Dergelijke vage verklaringen overtuigen niet en doen vermoeden dat u op een andere manier en/of een ander moment richting België zou zijn gereisd.

Daarbij aansluitend dient te worden opgemerkt dat u pas laatijdig een eerste verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend. Daargelaten reeds eerder twijfels rezen omtrent het moment waarop u Pakistan zou hebben verlaten, dient vastgesteld dat u klaarblijkelijk weinig gehaast was om een verzoek om internationale bescherming in België in te dienen. U meende immers op 27 januari in België te zijn aangekomen en meende eigenlijk richting Italië te willen trekken, gezien uw broer ginds zou verblijven. U voegde klaarblijkelijk de daad bij het woord en werd door de politie staande gehouden toen u te voet langs de autosnelweg aan het wandelen was (CGVS, p. 5-6). Pas nadat u werd overgebracht naar het gesloten centrum, van waar uw repatriëring richting Pakistan zou worden voorzien, voelde u de nood om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat u hiertoe voorheen weinig gehaast leek om een dergelijk verzoek in te dienen en pas overstag ging wanneer u werd geconfronteerd met een eventuele terugkeer naar Pakistan, is bijzonder opvallend. Een dergelijke houding kan dan ook maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk zou wenden tot de bevoegde autoriteiten om aldus internationale bescherming voor diezelfde vrees te krijgen. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Het hoeft dan ook geen betoog dat een dergelijk laatijdig verzoek uw geloofwaardigheid andermaal niet ten goede komt.

Tot slot wordt de geloofwaardigheid van uw relaas compleet ondermijnd door uw vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen. Ofschoon u geen enkel stuk neerlegde ter staving van uw verklaringen (supra) en uw gehele relaas aldus niets meer dan een blote bewering blijkt, konden uw verklaringen an sich evenmin overtuigen. Zo verklaarde u in een conflict te zijn verwikkeld met uw oom en gevraagd waarover dit ging antwoordde u “eigendommen”. Gevraagd om welke eigendommen het ging, preciseerde u dat het om “grondstukken” ging, doch gevraagd naar het aantal, bleek het plots slechts om één eigendom te gaan. U meende dat de grond reeds op jullie naam zou zijn geregistreerd en gevraagd hoe uw oom dan zinnens was om het af te nemen stelde u enkel dat hij meermaals met u zou hebben gevochten. U bleek verder niet eens zeker te weten wat uw oom met de grond van plan was en nogmaals gepolst hoe uw oom dat stuk grond zich eigenlijk wou toeëigenen antwoordde u nogal vaag dat “nonkel betaalt smeergeld aan de politie en hij kan dat op zijn naam laten inschrijven”.

U dan gevraagd of dit reeds gebeurd zou zijn, antwoordde u van niet en voegde u daar verrassend genoeg aan toe dat de zaak momenteel behandeld wordt door de rechtbank. Daargelaten het bijzonder opvallend is dat u deze rechtszaak nooit eerder ter sprake zou hebben gebracht, bleek u ter plekke een naam voor de rechtbank uit te vinden: “Chief Justice Court”. Wat er ook van zij, u meende dat bij een schermutseling tussen uw familie en die van uw oom, uw broer om het leven zou zijn gekomen, al bleek dit ook (logischerwijs) een blote bewering. U meende dan wel beeldmateriaal te hebben van de geweldpleging, al heeft het CGVS dit nooit ontvangen. Hoe dan ook zou u zelf niet zichtbaar zijn geweest op de video, waardoor dit eigenlijk eender wie, eender waar kan zijn (CGVS, p. 7). Dient dan ook te worden opgemerkt dat het bijzonder bevreemdend is dat u meende tijdens de aanval op school te zijn, terwijl u ten aanzien van de DVZ nog liet uitschijnen aanwezig te zijn geweest bij de aanval: “Ze hebben mij de eerste keer samen met hun vrienden aangevallen, hierbij is mijn oudste broer gestorven”. U meende nogal weinig verhelderend dat dit fout was, hetgeen niet ernstig is, doch wie die ‘vrienden’ waren, wist u evenmin. Vreemd genoeg zou u voor dit alles

nooit een klacht hebben ingediend bij de politie. U meende dat uw oom 'connecties' had, maar op de vraag wie die connecties waren antwoordde u nog vager: "Mijn oom heeft connecties met mensen die bij polities werken bvb, S., de inspecteur, zijn naam is B., goede relatie, hij helpt m'n oom dat we geen klacht mochten indienen". Dat u nooit elders (en terdege) hulp zou hebben gezocht, is eigenlijk niet ernstig (CGVS, p. 8-11 ;Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5).

Wat er ook van zij, u zou zelf tweemaal worden aangevallen daar uw oom op de hoogte kwam van uw relatie met uw nicht, doch gevraagd waarom u eigenlijk een relatie zou starten met de dochter van uw oom – tevens de verantwoordelijke voor de dood van uw broer, kon u hier geen zinnig antwoord op geven. U stelde louter dat u haar vroeger altijd leuk had gevonden, doch gevraagd om de liefde van uw leven te beschrijven antwoordde u nogal beknopt dat zij naar school ging en daarna thuis bleef. Gevraagd om meer info kaatste u de bal terug en herhaalde u andermaal dat ze had gestudeerd en heden thuis bleef. Gepolst waarom u net tot haar was aangetrokken antwoordde u dat u "gewoon verliefd op haar" was. Waarom dat was, omschreef u als volgt: "Ja, ze was goed. Ik wilde met haar trouwen, maar dat ging niet, later we hadden goede relatie, na enkele maanden, kwam oom daarvan op de hoogte. Dan begonnen de problemen". Dat u uw wederhelft dusdanig oppervlakkig zou omschrijven is niet serieus te noemen en ondergraaft uw geloofwaardigheid in grote mate. In elk geval, u bleek niet zeker te zijn hoe uw oom de relatie had ontdekt; "weet niet", noch kon u verklaren waarom u dusdanig grote risico's zou nemen om klaarblijkelijk weinig verhullende berichten naar elkaar te sturen. Gezien de Pakistaanse context lijkt zulk handelen reeds weinig doordacht en te meer u eigenlijk geen enkel idee hebt met betrekking tot het wedervaren van uw vriendin, kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Dat u heden haar GSM-nummer leek te zijn vergeten is in die optiek dan ook veelzeggend (CGVS, p. 11-13).

Dit daargelaten voegde u daar verder nog aan toe ook omwille van uw politieke escapades problemen te hebben gekend in Pakistan, al leek u eerder te verwijzen naar de algemene situatie in Pakistan (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.3-3.5). Het hoeft dan ook geen enkel betoog dat het louter verwijzen naar de algemene situatie geenszins volstaat om enig risico dat u in concreto zou lopen, aannemelijk te maken. Hoe dan ook, u gevraagd of u ooit problemen zou hebben gekend hierdoor, meende u plots dat het ook hierom meermaals tot vechtpartijen zou zijn gekomen en u zelfs bedreigd werd. Vreemd genoeg had u hier ten aanzien van de DVZ geen enkele melding van gemaakt en hierop gewezen antwoordde u nietszeggend dat men het niet had gevraagd, hetgeen niet serieus is. U verklaarde te worden bedreigd door een zekere 'A.M.', al bleek u over hem weinig tot niets te kunnen vertellen. U kon niet aangeven exact hoe vaak u werd bedreigd of aangevallen: "meermaals", noch wist u wie de aanhangers van A. waren die u zouden aanvallen: "kennissen of vrienden". Dient ten overvloede nog te worden herhaald dat u uw vermeend lidmaatschap van de PTI niet eens wist te staven en gevraagd sinds wanneer u actief was voor de partij meldde u dat u één jaar voor de partij had gewerkt. Daargelaten u uw activiteiten ginds eerder summier omschreef en weinig overtuigend kon aangeven waarom u net de PTI had gekozen, is het bijzonder frappant dat u ten aanzien van de DVZ nog meldde reeds drie jaar aan de slag te zijn geweest bij de partij. Dergelijke vaststellingen zijn tekenend voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid, ondergraven uw geloofwaardigheid compleet en onderstrepen het frauduleuze karakter van uw verzoek om internationale bescherming (CGVS, p. 7, 13-16).

U hebt dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus: Pakistan – Behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten van 12 juni 2019, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/behandeling-van-terugkeerders-door-hun-nationale-autoriteiten>), blijkt bovendien niet dat verzoekers om internationale bescherming die verwijderd worden naar Pakistan een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat afgewezen verzoekers bij een terugkeer naar Pakistan gescreend en ondervraagd kunnen worden door de FIA om na te gaan of zij gezocht worden voor criminele feiten in Pakistan. Dit onderzoek omvat onder meer mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving. Indien blijkt dat de betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan het overtreden van de Pakistaanse immigratiewetgeving of gezocht wordt voor criminele feiten in Pakistan kan hij aangeklaagd worden. Uit het gegeven dat verzoekers bij een terugkeer naar Pakistan mogelijk strafrechtelijk vervolgd kunnen worden wegens het overtreden van de Pakistaanse immigratiewetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende (straf)wetgeving aangaande mensenhandel of –smokkel of migratie te handhaven. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat overtredingen van de immigratiewetgeving, gaande van het illegaal uitreizen tot mensensmokkel, naargelang de ernst van de inbreuk bestraft kunnen worden met een boete en/ of een gevangenisstraf die kan oplopen tot vijf jaar, wat niet kan bestempeld worden als een disproportionele of onevenredig zware bestraffing. Voorts dient erop gewezen te worden dat verschillende onafhankelijke en

betrouwbare (inter-)nationale (mensenrechten)organisaties, waaronder Amnesty International, Human Rights Watch en UNHCR in de afgelopen jaren geen melding hebben gemaakt van eventuele moeilijkheden die Pakistaanse staatsburgers (detentie, mishandeling, foltering) bij of na een gedwongen verwijdering naar hun land van herkomst ondervinden. De Britse asielinstanties bleken weliswaar een beperkt aantal klachten te hebben ontvangen van personen die beweerden slecht behandeld te zijn door de luchthavenautoriteiten, doch deze klachten betroffen hoofdzakelijk afpersing en hadden geen betrekking op mishandeling of het gebruik van fysiek geweld door de Pakistaanse autoriteiten. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de Dienst Vreemdelingenzaken, na melding van enkele sporadische incidenten op de luchthaven te Karachi en Lahore, voorzichtig te werk gaat bij het repatriëren van Pakistaanse staatsburgers naar hun land van herkomst en de nodige (preventieve) maatregelen neemt. De schaarse berichten omtrent incidenten bij gedwongen verwijderingen naar Pakistan zijn niet van dien aard om te stellen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat Pakistaanse staatsburgers die gedwongen verwijderd worden naar Pakistan een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet verboden behandeling of bestraffing.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een daling worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in

het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Na een theoretisch betoog stelt verzoeker als volgt:

"Overeenkomstig artikel 48/3 §1 van de Vluchtelingenwet kan de Verzoeker internationale bescherming invoeren bij een gegronde vrees voor vervolging wegens zijn politiek overtuiging. De Verzoeker is lid van de Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI), een politieke overtuiging wat hem naar eigen zeggen niet populair maakte in

Pakistan. In het feitenrelaas van de beslissing van de CGVS is dan ook te lezen dat de Verzoeker om deze reden met de dood werd bedreigd.

Ais een aanspraak op bescherming op basis van artikel 48/3 §1 zou worden afgewezen, kan er op basis van artikel 48/4 §2, b aanspraak worden gemaakt op de subsidiaire beschermingsstatus. De Verzoeker ligt namelijk in een familiaal conflict in Pakistan. Een vete met zijn oom dat gestart is omwille van een grondkwestie, heeft in juni 2022 een dramatische wending genomen toen de Verzoeker zijn broer door zijn oom vermoord werd. De eerste beelden op het plaats delict (STUK 4), in bijzijn van de politie, zijn overgemaakt door de Verzoeker zijn broer dat zich momenteel in Italië bevindt. Het conflict is uit de hand gelopen, de Verzoeker zijn gehele gezin heeft hun stad verlaten. Het hielp ook niet dat de Verzoeker een relatie was aangegaan met de dochter van zijn oom. Toen dit aan het licht kwam zag de Verzoeker geen andere uitweg dan Pakistan ontvluchten. Op basis hiervan kan er weldegelijk van worden uitgegaan dat de Verzoeker een reëel risico loopt in Pakistan."

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen daar hij geen enkel bewijs neerlegt van zijn identiteit, relaas en reisweg (i), hij vage verklaringen aflegde inzake zijn vermeende reisweg (ii), hij laattijdig zijn verzoek om internationale bescherming indiende (iii) en verzoekers verklaringen omtrent zijn vrees uiterst gebrekkig waren (iv). Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift één stuk aan ter staving van zijn verklaringen, maar beperkt zich voor het overige tot het volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen.

Het door verzoeker aangebrachte stuk betreft een video waarin een plas bloed is te zien, alsook een man die neerligt op de grond (verzoekschrift, stuk 4). Dit zou volgens verzoeker zijn broer betreffen. De Raad merkt hierbij op dat de bloedplas op een afstand van het lichaam ligt. Op het lichaam van het slachtoffer valt geen enkele verwonding te bespeuren. Indien de broer van verzoeker het slachtoffer was van zwaar geweld, met aanzienlijk bloedverlies, zou men redelijkerwijze verwachten dat het lichaam bloedsporen zou bevatten of sporen van een verwonding. Deze bevreemdende vaststelling doet twifelen aan de authenticiteit van hetgeen wordt afgebeeld. Bovendien hebben video's een relatieve bewijswaarde daar deze door inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Dienaangaande kan op geen enkele manier worden vastgesteld dat deze persoon werkelijk de broer van verzoeker betreft, daar verzoeker naliel om enige documentatie neer te leggen. De omstandigheden waarin deze persoon zou zijn overleden worden ook allerminst verduidelijkt. Er kan geen enkele zekerheid worden verschaft over waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze video werd gemaakt. Het is de Raad ook niet duidelijk waarom verzoeker deze video niet eerder heeft overgemaakt aan de commissaris-generaal. Verzoeker stelt immers dat zijn broer die zich thans in Italië bevindt hierover beschikte. Bovenal, behalve het laattijdig neerleggen, zonder hiervoor een gedegen uitleg te bieden, kan het door verzoeker neergelegde stuk zijn ernstig gebrekkige verklaringen niet remediëren.

Voor het overige biedt verzoeker geen enkel verweer tegen de concrete motieven van de bestreden beslissing. Gezien de motieven van de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad merkt op dat verzoeker de analyse in de bestreden beslissing niet concreet betwist.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP